

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **E. R.**, místem podnikání V Háji 1068/32, Praha 7, zast. JUDr. Evou Vaškovou, advokátkou, se sídlem Škroupova 957, Hradec Králové, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19. 11. 2010 čj. 13609/10-1100-100525

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005 vydanému Finančním úřadem pro Prahu 7 dne 28.5.2008 pod č.j. 68944/08/007911/1581.

V odůvodnění Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu mimo jiné uvedlo, že dne 9.1.2007 byla u žalobce Finančním úřadem v Hradci Králové zahájena daňová kontrola daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005. Kromě dalších zjištění, která nejsou předmětem žalobních námitek, správce daně zjistil, že žalobce si uplatnil do základu daně za r. 2005 tři doklady za opravy nákladních vozidel SPZ 1H1 44-85 (vozidlo nezahrnuté do obchodního majetku) a 2H4 2950 (vozidlo na leasing). Dle závěru uvedeného ve zprávě o daňové kontrole žalobce neprokázal, že mu tyto služby byly poskytnuty, když deklarovaný dodavatel služeb firma Hošek Motor a.s. neměl příslušné doklady zahrnuté ve svém účetnictví a provedení služeb pro žalobce nepotvrdil. Základ daně byl zvýšen o částku 695.391,- Kč.

Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu uvedlo, že oprávněnost uplatněných výdajů byla žalobcem prokazována dokladem č. 200500127 (doklad č. 90) ze dne 2.3.2005 na částku 274.350,- Kč + 52.126,50 Kč DPH za opravu převodové skříně u nákladního automobilu RZ X, dodavatel Hošek Motor a.s., Brno, Žarošická 17, DIČ CZ63484463, příjmový pokladní doklad č. hp50115 ze dne 2.3.2005; dokladem č. 200500136 (doklad č. 102) ze dne 21.3.2005 na částku 203.521,08 Kč + 38.679,42 Kč DPH za opravu u nákladního automobilu RZ X, pískování podlahy, pozinkování podlahy, oprava závěsného zařízení, montáž+demontáž, dodavatel Hošek Motor a.s., Brno, Žarošická 17, příjmový pokladní doklad č. hp50122 ze dne 21.3.2005; dokladem č. 200500187 (doklad č. 160) ze dne 2.3.2005 na částku 217.520,- Kč + 41.328,80 Kč DPH za opravu hydr. zvedání podlahy prvního patra na nákladním automobilu RZ 2H4 2950, dodavatel Hošek Motor a.s., příjmový pokladní doklad č. hp50136 ze dne 2.3.2005.

Dále pak se odvolací orgán v odůvodnění věnoval průběhu důkazního řízení a zde mimo jiné uvedl, že ve zprávě o daňové kontrole se konstatuje, že žalobce si uplatnil do základu daně výdaje na opravy nákladních vozidel od dodavatele Hošek Motor a.s. Jmenovaná firma byla správcem daně oslovena výzvou podle ust. § 34 zákona č. 337/1992 Sb. a ve své odpovědi ze dne 2.5.2007 uvedla, že fotokopie závazkových listů a ostatních daňových dokladů nemohou zaslat, protože se v jejich účetnictví nenachází a ani nikdy neměli v roce 2005 taková čísla faktur a příjmových dokladů. Provedeny byly výslechy svědků a to pana T. (vedoucí servisu nákladních vozů společnosti Hošek Motor a.s. (funkci vykonával od května 2002), pana Ing. J. V. (zaměstnanec žalobce), pana M. M. Správce daně učinil ve zprávě o daňové kontrole závěr s tím, že žalobce neprokázal přijetí plnění, které deklaroval doklady a zápisy, nesplnil tak svou důkazní povinnost. Ani pak výslechy svědků nebyly odstraněny pochybnosti správce daně o věrohodnosti a průkaznosti daňové evidence, neboť žádnými přímými důkazy nebylo prokázáno plnění zaznamenané na předmětných dokladech. Správce daně podle odvolacího orgánu rovněž uvedl, že i v případě prokázání přijetí předmětné služby by žalobce nemohl mít ve výdajích uplatněny výdaje na opravu vozidla, které nebylo zahrnuto v obchodním majetku a na něž si uplatňuje sazbu základní náhrady.

K námitkám žalobce pak odvolací orgán uvedl, že i v případě deklarovaných výdajů na opravy vozidla SPZ X mají předložené smlouvy o nájmu a podnájmu vozidla navodit formálně právní stav, kdy jde o výdaj na opravu podnajatého vozidla, k jehož opravám se žalobce jako podnájemce zavázal ve smlouvě o podnájmu. Při odůvodněné aplikaci ust. § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., neboť žalobce v konečném důsledku používal k podnikání své vlastní vozidlo nezahrnuté do obchodního majetku, je nutné v daném případě aplikovat ust. § 25 odst. 1 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., kdy daňově uznatelnými výdaji nejsou výdaje vynaložené na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k podnikání (§ 7 zákona č. 586/1992 Sb.), který poplatník uvedený v § 2 zákona č. 586/1992 Sb. nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4 cit. zákona. Takové výdaje se považují podle odvolacího orgánu za výdaje na osobní potřebu poplatníka. Pokud jde o opravu vozidla RZ 2H4 2950, zde jednoznačně převažuje svědecká výpověď zástupce firmy Hošek Motor a.s. nad svědeckými výpověďmi žalobcem navržených svědků.

Žalobce v žalobě uvedl, že do základu daně za rok 2005 uplatnil výdaj za opravu nákladního vozidla značky Mercedes registrační značky X a nákladního vozidla r.z. 2H4 2950. Podle závěru správce daně žalobce údajně neprokázal, že mu byly tyto služby poskytnuty, což správce daně zdůvodnil tím, že deklarovaný dodavatel služby Hošek Motor a.s. neměl příslušné doklady zahrnuté ve svém účetnictví a provedení služby pro žalobce nepotvrdil.

Žalobce s tímto závěrem správce daně nesouhlasí, neboť oprávněnost výdaje prokázal daňovým dokladem. Opravy vozidel se uskutečnily v Chlumci nad Cidlinou v areálu ČSAD. Pracovníci přijeli servisním vozidlem označeným Hošek Motor, na sobě měli pracovní kombinézy s logem firmy Mercedes. Vše tedy nasvědčovalo tomu, že se jedná o autorizovaný servis pro vozy značky Mercedes. Daňový doklad, který byl žalobci vystaven, obsahuje veškeré zákonné náležitosti. Žalobce byl v dobré víře, že se jedná o zaměstnance uvedené společnosti a neměl důvod předpokládat, že se o zaměstnance této společnosti nejedná.

Přijetí plnění tak bylo prokázáno jednak předmětnými daňovými doklady a jednak svědeckými výpověďmi. Žalobce proto nevylučuje možné daňové pochybení společnosti Hošek Motor a.s., která se snažila své pochybení zastříti tvrzením, že služby žalobci neposkytla.

Žalobce měl vozidlo IH1 44-85 v podnájmu za účelem podnikání dle svého živnostenského oprávnění. Částky vynaložené na nájemné jsou nákladem podle § 24 odst. 2 písm. h) zákona č. 586/1992 Sb. Žalobce byl podle podnájemní smlouvy povinen hradit opravy předmětného vozidla. Na vozidle bylo nutné provést tyto opravy, aby mohlo být použito v souladu s předmětem podnikatelské činnosti žalobce. Žalobce proto nesouhlasí s názorem žalovaného, že výdaje za opravu vozidla se považují za výdaje na osobní potřebu poplatníka. Dle žalobce se jednalo o nutný provozní náklad podle § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., bez kterého by žalobce nemohl dosahovat zdanitelné příjmy.

Žalobce proto shrnuje, že v daňovém řízení bylo podle jeho názoru dostatečně prokázáno, že oprava předmětných vozidel byla provedena, a to podnikatelským subjektem, který vystupoval pod obchodní firmou Hošek Motor a.s. Jednalo se tedy o nutný provozní náklad žalobce, který žalobce uplatnil do základu daně oprávněně. Žalovaný k důkazům potvrzujícím tvrzení žalobce nepřihlédl, ani se s nimi ve svém odůvodnění spolehlivě nevypořádal.

Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu ve vyjádření k podané žalobě uvedlo, že žalobce opakuje námitky, které uváděl již v odvolání. Ohledně těchto námitek odvolací orgán odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, na kterém trvá. Námitka žalobce, že jednal v dobré víře, na stanovisku odvolacího orgánu nic nemění, neboť dobrá víra nemůže suplovat splnění důkazní povinnosti daňového subjektu. S námitkou, že odvolací orgán k důkazům potvrzujícím tvrzení žalobce nepřihlédl, ani se s nimi nevypořádal, odvolací orgán nemůže souhlasit. Odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu požadovaném v odvolání a podrobně odůvodnil své rozhodnutí jak z hlediska namítaného rozporu se skutkovým stavem, tak z hlediska namítaných právních vad. Námitka je obecná a neumožňuje proto odvolacímu orgánu zaujmout konkrétnější stanovisko. Z těchto důvodů odvolací orgán navrhl, aby byla podaná žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Při jednání konaném dne 14.5.2015 setrval žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně na svých právních názorech a procesních stanoviscích s tím, že vzal zpět žalobu v té části, která se týká otázky nákladů spojených s podnájemem vozidla podnajatého od společnosti CARPULUS s.r.o., tedy daňového výdaje uplatněného částkou 546.805,- Kč. Žalovaný se z jednání omluvil.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty a rozhodnutí: Přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2005, protokol Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 9.1.2007 č.j.: 3863/07/228931/8244 o ústním jednání ve věci

zahájení daňové kontroly, zpráva č. 9/2007 o výsledku daňové kontroly ze dne 18.3.2008 č.j.: 30598/07/228931/8244 vč. protokolu o ústním jednání ze dne 18.3.2008 č.j.: 68903/08/228931/8244, jehož předmětem bylo projednání zprávy č. 9/2007 o výsledku daňové kontroly, dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 7 ze dne 28.5.2008 č.j.: 68944/08/007911/1581, odvolání žalobce, které obdržel Finanční úřad pro Prahu 7 dne 3.7.2008, cestovné za rok 2005, protokol o ústním jednání Finančního úřadu Brno II č.j. 130344/07/289933/4330 ze dne 24.7.2007 (slyšen svědek S. T. vedoucí servisu nákladních vozů ve společnosti Hošek Motor a.s.).

Městský soud v Praze přezkoumal v rámci podané žaloby napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Žalobce v podané žalobě nesouhlasí se závěry daňových orgánů. Měl za to, že oprávněnost výdajů prokázal daňovým dokladem č. 200500127 ze dne 2.3.2005, na částku 274.350,- Kč + 52.126,50 Kč DPH za opravu převodové skříně u nákladního automobilu X, příjmový pokladní doklad č. hp50115 ze dne 2.3.2005; dokladem č. 200500136 ze dne 21.3.2005 na částku 203.521,08 Kč + 38.679,42 Kč DPH za opravu u nákladního automobilu X za pískování podlahy, pozinkování podlahy a opravu závěsného zařízení, montáž+demontáž, příjmový pokladní doklad č. hp50122 ze dne 21.3.2005; dokladem č. 200500187 ze dne 2.3.2005 na částku 217.520,- Kč + 41.328,80 Kč DPH za opravu hydraulického zvedání podlahy prvního patra na nákladním automobilu rz. 2H4 2950, příjmový pokladní doklad č. hp50136 ze dne 2.3.2005.

Správce daně i odvolací orgán dospěli k závěru, že uvedené výdaje není možno oprávněně zahrnout do základu daně ze dvou důvodů: Jednak proto, že žalobce v proběhlém důkazním řízení neprokázal, že by plnění na daňových dokladech uvedená skutečně přijal od společnosti Hošek Motor a. s., která je na daňových dokladech uvedena jako dodavatel. Druhým důvodem je skutečnost, že žalobce vozidlo (X) nezahrnul do obchodního majetku, a proto podle § 25 odst. 1 písm. u) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném pro rok 2005, se nemůže jednat o daňově uznatelný výdaj, i kdyby žalobce přijetí předmětného plnění řádně prokázal.

Podle citovaného ustanovení za výdaje (náklady) vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů pro daňové účely nelze uznat výdaje na osobní potřebu poplatníka; včetně výdajů vynaložených na opravu, údržbu nebo technické zhodnocení majetku sloužícího k podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7), který poplatník uvedený v § 2 nezařadí do obchodního majetku podle § 4 odst. 4.

Ze systematiky zákona o daních z příjmů (zákon č. 586/1992 Sb.) zřetelně vyplývá, že ust. § 25 je speciálním ustanovením k ust. § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Argumentace žalobce, že uvedený výdaj splňuje podmínky uvedené v ust. § 24 odst. 1 zákona

o daních z příjmů je tedy bez významu, neboť splnění podmínek v tomto ustanovení uvedených ještě samo o sobě nepostačuje k uznání posuzovaného výdaje jako daňově uznatelného.

Závěr, že předmětné vozidlo žalobce nezahrnul do svého obchodního majetku, je zřetelně uveden jak ve zprávě o výsledku daňové kontroly, tak v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce tento předpoklad nikdy nezpochybnil, ani v podaném odvolání ani nyní v podané žalobě. Soud proto – vázán rozsahem uplatněných žalobních námitek – není oprávněn tento závěr přezkoumávat a musí z něj vycházet. Není-li však předmětné vozidlo zahrnuto v obchodním majetku žalobce, pak podle kogentního ust. § 25 odst. 1 písm. u) zákona o daních z příjmů nemohou být náklady vynaložené na opravu takového vozidla daňově uznatelným výdajem, přičemž tento závěr platí bez dalšího. Tento závěr daňových orgánů je zcela logický a odpovídá platné právní úpravě a v odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zcela zřetelně uveden.

Zákonná konstrukce totiž v takovém případě vychází z předpokladu, že poměrnou část nákladů vynaloženou na opravu takového vozidla daňový subjekt promítne do svého daňového základu uplatněním základní náhrady podle § 7 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, a to podle skutečně ujeté vzdálenosti při jízdách vozidlem vztahujících se k podnikání. Z předloženého správního spisu přitom plyne, že tak žalobce u předmětného vozidla činil.

Žalobce pak v žalobě vůči tomuto důvodu neuznání předmětného výdaje jako daňově uznatelného fakticky ničeho nenamítá (s výjimkou poukazu na ust. § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů). Za této situace ovšem postrádá jakéhokoli smyslu zabývat se otázkou, zda žalobce prokázal přijetí plnění uvedeného na předmětném dokladu. Jak již uvedl žalovaný, i kdyby žalobce přijetí tohoto plnění prokázal, nemohla by být částka uvedená na předmětném daňovém dokladu vzata za daňově uznatelný výdaj, neboť to výslovně vylučuje ust. § 25 odst. 1 písm. u) zákona o daních z příjmů.

Důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí nemůže být ani námitka žalobce, podle které se správce daně a odvolací orgán nevypořádali s jím předkládanými tvrzeními a důkazními návrhy, které se vztahovaly k otázce přijetí předmětného plnění. Je totiž třeba znovu zopakovat, že – ač správce daně i odvolací orgán této otázky věnovali značnou pozornost – ve skutečnosti se jednalo o okolnost, která nemohla mít na výsledek daňového řízení vliv. I kdyby totiž žalobce přijetí předmětného plnění prokázal, stále by uznání tohoto výdaje za daňově uznatelný bránilo ust. § 25 odst. 1 písm. u) zákona o daních z příjmů.

Pokud pak jde o opravu vozidla X, zde se soud ztotožnil se závěrem odvolacího orgánu, že zde jednoznačně převažuje svědecká výpověď zástupce společnosti Hošek Motor a.s. nad výpověďmi žalobcem navržených svědků.

V neposlední řadě soud poukazuje na skutečnost, že Městským soudem v Praze, desátým senátem byla řešena skutkově obdobná věc, kdy předmětem přezkumu bylo

rozhodnutí o daňové povinnosti žalobce na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004. Desátý senát pak svým rozsudkem ze dne 15.4.2013 č.j. 7 Af 3/2011-30 žalobu zamítl. Osmý senát se od závěrů, které učinil desátý senát, nikterak neodchýlil a převzal je do svého rozhodnutí.

Vzhledem ke shora uvedenému ma soud za to, že žádná z námitek žalobce není důvodná, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. května 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová